

Expedient: 155/12

El Consell Tributari, reunit en sessió de 14 de febrer de 2013, coneixent del recurs presentat per la Sociedad Estatal de Correos y Telégrafos, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- El 30 de desembre de 2012, el senyor MRG, actuant en nom i representació de Sociedad Estatal de Correos y Telégrafos, interposa recurs de reposició contra 176 liquidacions de l'Impost sobre béns immobles (IBI) de l'exercici 2009.

En essència, al·lega que es troba exempta de l'IBI, en base a l'art. 19.1.b) de la Llei 24/1998, de 13 de juliol, que disposa que l'operador al qual s'encomana la prestació del servei postal universal gaudirà de "la exención de cuantos tributos graven su actividad vinculada a los servicios reservados ...", sent la Sociedad Estatal de Correos y Telégrafos, SA l'operador que té encomanada la prestació del servei postal universal, per tenir atribuïda la prestació dels "servicios postales reservados" i per considerar que l'IBI és un tribut que grava una activitat de Correus vinculada a la prestació dels serveis postals que té reservats, consistents en tenir la titularitat del dret de propietat sobre els immobles de referència, des dels que Correos du a terme els serveis postals que té atribuïts per Llei. Així mateix, la recurrent fa referència a pronunciaments judicials pels que es reconeix el dret a l'exempció en diferents tributs.

2.- Les liquidacions d'IBI corresponents a l'exercici 2009, de conformitat amb el previst a l'art. 102.3 de la Llei general tributària, s'han notificat de forma col·lectiva mitjançant edicte publicat al BOP de data 22 de gener de 2009.

3.- De les dades obrants al sistema integrat de recaptació municipal, es desprèn que el cobrament dels rebuts de padró de l'IBI de l'exercici 2009 dels immobles de referència es troben domiciliats, havent-se realitzat el pagament en quatre fraccions, a excepció de les finques enumerades del 4 al 16, i la 32 i 33, de les que s'ha realitzat un únic pagament anual per tractar-se de rebuts domiciliats per primera vegada, segons el calendari de cobrament de les exaccions municipals de l'Ajuntament publicat al BOP de 22 de novembre de 2008.

4.- De les dades obrants al sistema integrat de recaptació municipal, es desprèn que les liquidacions impugnades es troben pagades.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- S'accepta l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda que proposa declarar extemporani el recurs i en conseqüència la seva inadmissió.

Segon.- Amb més motiu, entenem oportú analitzar l'exempció que pretén la recurrent sobre els immobles en els que presta els seus serveis. L'exempció no ve recollida específicament en les normes dedicades a l'Impost sobre béns immobles en el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals. Segons el recurs, el seu fonament es troba a l'article 19.1.b) de la Llei 24/1998, de 3 de juliol, del Servei postal universal, aleshores vigent, al tenor del qual, "1. Para garantizar la prestación del servicio postal universal se otorgan al operador que presta dicho servicio los siguientes derechos especiales: ... b) La exención de cuantos tributos graven su actividad vinculada a los servicios reservados, excepto del Impuesto de Sociedades".

Tercer.- L'article 60 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals disposa que "El Impuesto sobre Bienes Inmuebles es un tributo directo de carácter real que grava el valor de los bienes inmuebles en los términos establecidos en esta Ley". I l'article 61 puntualitza que el seu fet imposable el constitueix "la titularidad" de determinats drets sobre béns immobles.

Quart.- De la comparació d'ambdós preceptes s'adverteix que la Llei 24/1998 declara exempta una activitat, mentre que l'IBI grava una titularitat. Un i altre no són termes equiparables, malgrat l'intent sofisticat del recurs de referir-se a "l'actividad ... consistente en detentar la titularidad del derecho de propiedad". Igualment inacceptable s'ha de considerar la justificació de l'exempció de l'IBI basada en la finalitat de l'article, doncs si aquesta, com s'argumenta, consisteix en garantir que Correus pugui prestar el servei per permetre disposar d'un millor finançament a través d'aquest benefici fiscal, al ser el servei postal de competència estatal no té sentit que el financen els Ajuntaments.

Cinquè.- S'addueix en el recurs diverses sentències de tribunals de tot ordre relatives a altres impostos, com l'Impost sobre actes jurídics documentats, taxes de reserves

d'aparcament establertes per altres Ajuntaments o taxes sobre guals. Cap d'elles té relació amb aquest cas i la seva aplicació, com pretén la recurrent, vulneraria la prohibició d'analogia en el reconeixement d'exempcions continguda a l'article 14 de la Llei general tributària.

Per tot això,

ES PROPOSA

INADMETRE el recurs.